

Paradentozą, grzybice jamy ustnej i gardła

Paradentozą jest chorobą przyzębia (tom 2, rozdział 5) prowadzącą do – co charakterystyczne – utraty zdrowych zębów. Przebieg jej jest podstępny i nic nie zapowiada zaważsu, że zęby, do tej pory twardo osadzone w dziąsłach, zaczną się chwiać i w końcu wypadną, najczęściej w wielkich bólach. W powszechnej świadomości, panującej także wśród dentyków, istnieje przekonanie, że gdy zęby już zaczęły się chwiać, to trzeba się pogodzić z tym, że wypadną.

Paradentozę można wyleczyć, tj. odwrócić proces chorobowy, czyli zachować zęby w dziąsłach, nawet wówczas, gdy już zaczęły się chwiać, jednakże lepiej kurację przeprowadzić zanim dojdzie do ich rozchwiania. Sygnałem do przeprowadzenia kuracji powinny być wszelkie zmiany zapalne w jamie ustnej, szczególnie dziąseł, takie jak krwawienie albo ropienie. Tutaj ważna uwaga: ropienia z dziąseł pod żadnym pozorem nie wolno leczyć, czyli blokować! Ropa musi być ewakuowana, w przeciwnym bowiem razie wypchnie zęby z dziąseł.

W leczeniu paradentozy oraz wszelkich infekcji jamy ustnej i gardła należy przez 3 minuty jeden, dwa albo więcej razy dziennie płukać jamę ustną alocitem lub octem jabłkowym (albo naprzemiennie) w następujący sposób: nabrać nieco alocitu do ust, zacisnąć zęby i przepuszczać alocit (ocet jabłkowy) przez szpary między zębami w kierunku warg (wywołując nadciśnienie) i z powrotem, w kierunku jamy ustnej (wywołując podciśnienie). Nad- i podciśnienie w jamie ustnej należy zwiększyć przez przytkanie językiem szpar między zębami.

Już po dwóch, trzech tygodniach daje się zauważyć efekty płukania jamy ustnej alocitem i/lub octem jabłkowym:

- goją się krwawiące dziąsła
- zaczynają wypełniać się dziąsła, które uległy zmianom zanikowym
- przestają ruszać się rozchwiane zęby
- szerniałe zęby wybielają się i ustępuje z nich kamień nazębny (najszybciej po zastosowaniu octu jabłkowego)
- zmniejszają się (jeśli były powiększone) migdałki gardłowe.